

Melankoli

– NurettinÖnder · 25 Eylül 2012

Ey dünyanın pimine barut bulaştıran felek
Salamuraya batır yüreğimizi
Kafamıza gömülüyken toprak
Kuyunun en dibinde tutsak değil miydi Yusuf
Düşlerimize bir an meyletsek
Sokulurdu gözlerimize zifir

Masum değil artık aynalar

Biliyordu çengi-cümbüşler
Ve biliyordu katledilen hayaller
Hiç düşünülür mü
Ömrümüzün anlıkları
Bir elif miktarı kadar uzun
Bir lam kadar kısa..

Merhaba ömür yoksulluğum..

Sen geçip gideceksin, avuçlarımda hüzün
Ve bilinmezlik
Çılgıya duracak her şey- ve kahpeliğiyle kalacak yaşanmışlık
Sonra bir harf çekip gidecek ismimin sol yamacından
Saçlarımdan incek billur misali yaşım
Sukuta durma anı...

Sözlerimde bir s/es

Tenime döşenecek ihanet ateşi
Yüzümde fikrim
Ve özümde zikrim
Sersem bir serinlik
Ukba...

Eylül,

Biraz biraz sarınacak efkar yol almışlıklarında
Gün doğusuyla ben---öylece—sessiz..
Ağsız bir kılıfa sürtünecek tan
Ve ağır bir aksanla sökülecek içimden
Melankoli..

Rüzgarından elinde eskizi çığlıklarımın
Ne zaman haykırsam yeni baştan bir esinti..
Dur/sana ..
Hışırtılardan korkan korkan içyerimdeki şehir..

Sekiz dokuzluk bir ritim

Sol yakamda bir heyelan
Çöküşteyim
Ara notlarda derin bir uhde
Sonra aramızdan geçiyoruz , ben ve yalnızlığım
Sonra..
Sonra yalın yapıldak geçiyorum sokaklardan sessiz
Tükeniyorum, avuçlarımda d/üşüyorum
Zulamda sevi göçüyor..

Vakit ölgün, serenat her durak.. es geç ve es seç yaşanmışlık..Biraz hakir olmasan...

-----LoDoS

Nurettin Önder